
**Program duszpasterski
Kościoła katolickiego w Polsce
na rok 2025/2026**

GRUDZIEŃ 2025

Jezus naszym Mistrzem

„Niech nas nauczy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami”.

Księga Izajasza 2, 3.

Kim jestem? Po co żyję? Jaki jest sens mojego życia? Pewnie wielu z nas zadawało sobie takie pytania.

Odpowiedzią mogą być słowa Pana Boga skierowane do młodego Jeremiasza: „»Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię, prorokiem dla narodów ustanowiłem cię«. I rzekłem: »Ach, Panie Boże, przecież nie umiem mówić, bo jestem młodzieńcem!«. Pan zaś odpowiedział mi: »Nie mów: Jestem młodzieńcem, gdyż pójdziesz, do kogokolwiek cię pošlę, i będziesz mówił, cokolwiek tobie polecę. Nie lękaj się ich, bo jestem z tobą, by cię chronić«” (Jr 1,5-8).

Pan Bóg wypowiada te słowa także do każdego z nas. Od pierwszych chwil naszego istnienia zaprasza nas do wspólnoty z sobą. Chce być naszym Mistrzem i Przewodnikiem na drodze naszego życia. Zaprasza nas do tego, żebyśmy poznawali Jego naukę, uczyli się logiki Jego miłości, aby dzięki temu każdy z nas coraz bardziej mógł przybliżyć się do Niego i naśladować Go w swoim życiu. Jednocześnie wysyła nas do braci wśród których żyjemy, abyśmy mogli świadczyć o Jego miłości do każdego człowieka.

W tym roku duszpasterskim zapraszamy do ponownego odkrywania bogactwa form i sposobów pogłębiania więzi z Panem Bogiem. W naszych materiałach przypomnimy zarówno o możliwościach formacji duchowej, jak i intelektualnej i wspólnotowej. Będziemy odkrywać: czym jest powołanie, dlaczego warto czytać Pismo Święte i w jaki sposób można to robić. Pochylimy się nad różnorodnością form i sposobów modlitwy, zatrzymamy się nad Eucharystią, wgłębnymy się w istotę formacji zarówno indywidualnej, jak i wspólnotowej.

Wszystko to zaś ma służyć temu, abyśmy stali się misjonarzami Jezusa i mogli odważnie iść w te miejsca, do których Pan będzie nas wysyłał: do naszych najbliższych, osób, które spotykamy każdego dnia, a także do tych, którzy potrzebują naszej obecności.

Systematyczne odkrywanie Pana Boga, który kroczy z nami drogami naszej codzienności, pozwoli coraz głębiej odpowiadać sobie na pytania o sens naszego życia.

ZADANIE

- Na początku kolejnego roku liturgicznego podziękuj Panu Bogu za to, że Cię tak cudownie stworzył, że się o Ciebie troszczy i powołuje do wspólnoty z Sobą i innymi członkami Kościoła.

Uczeń Jezusa, czyli kto?

„Dlatego przygarniajcie siebie nawzajem, bo i Chrystus przygarnął was – ku chwale Boga”.

Liść do Rzymian 15, 7.

Często jako chrześcijanie chcielibyśmy wierzyć, że jesteśmy odporni na wpływy tego świata i że samodzielnie, świadomie wybieramy kierunek naszej drogi. Wydaje się nam, że realizując wolę Bożą, mamy pełną kontrolę nad naszym życiem. Jednak, choć rzadko to zauważamy, wszyscy za kimś lub za czymś podążamy.

Każdy z nas potrzebuje wzoru, przewodnika, autorytetu. To coś naturalnego, szukamy kogoś, kto pomoże nam zrozumieć życie i pokierować naszymi wyborami. Lubimy ufać tym, którzy wydają się mieć wpływ i znaczenie. Ale dziś, w świecie zdominowanym przez media, z ich opiniami i nieograniczonym dostępem do przeróżnych treści, szczególnie ważne jest, by zadać sobie pytanie: komu tak naprawdę ufam i kogo słucham?

Jeśli nie podejmiemy decyzji, by być uczniami Jezusa w sposób świadomy i konsekwentny, może się okazać, że zupełnie niepostrzeżenie weszliśmy do innej szkoły i formuje nas ktoś inny. Może warto, zamiast pytać: „Czym jestem uczniem?”, zawołać do Ducha Świętego: „Pokaż mi, czym uczniem naprawdę jestem!”.

Naśladowanie Jezusa nie jest łatwą drogą. Wymaga wyborów, rezygnacji z natychmiastowych przyjemności, gotowości do pracy nad sobą. Wzywa do prostowania ścieżek i przygotowania serca, aby wszyscy poznali uczniów, nie po ich deklaracjach, ale wzajemnej miłości.

ZADANIE

- Niedawno rozpoczął się nowy rok liturgiczny, wyznacz sobie zadania na nadchodzący rok. Co jest Twoim celem w rozwoju duchowym na najbliższy rok? Co chcesz zmienić w swoim życiu, aby rzeczywiście być uczniem Chrystusa?
- Zobacz w Internecie jeden z odcinków *The Chosen*, na stronie: <https://thechosen.pl/>.

Czego można nauczyć się w szkole Jezusa?

„Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się Ewangelię”.

Ewangelia według św. Mateusza 11, 5.

Bycie człowiekiem oznacza nieustanny rozwój i przemianę, wszak nasza dusza nie jest czymś niezmiennym. Wszystko, co myślimy, czujemy, mówimy i robimy, każda relacja, każde przyzwyczajenie, ma wpływ na to, kim się stajemy. Nie ma świętości przypadkowej, każda świętość rodzi się z wewnętrznej pracy w szkole Jezusa.

Od momentu narodzin jesteśmy kształtowani przez otoczenie, to naturalny proces, którego doświadcza każdy z nas. Nie musimy posiadać wykształcenia psychologicznego, by odkryć, że najszybciej upodobniamy się do tych, których kochamy i z którymi spędzamy czas. Dlatego jako uczniowie Chrystusa musimy stale rozeznawać, jaki wpływ mają na nas nasze rodzinne relacje, szkoła, miejsca pracy – czy wreszcie – wspólnoty. Do czego nas one formują?

Ważne, by troszczyć się o rozwój całego człowieka, nie tylko jego emocji, czy wyłącznie intelektu. Jezus, w przeciwieństwie do wielu ówczesnych nauczycieli, nie ograniczał się do głoszenia doktryny. Zapraszał do wspólnoty życia. Do dziś kieruje do swoich uczniów to samo zaproszenie: „Chodźcie, a zobaczycie!” (J 1, 39).

Co więcej, Jezus nie powołuje wyłącznie wykształconych teologów, czy też szczególnie uzdolnionych liderów. Tak jak kiedyś powoływał zwyczajnych ludzi, często z marginesu społecznego, tak i dziś przypomina swojemu Kościołowi, że nie liczy się status, zawód czy przeszłość. Każdy może stać się Jego naśladowcą.

Szkoła Jezusa to nie miejsce dla skomplikowanych teorii, lecz bardzo konkretna przestrzeń działania Boga. To Dobra Nowina potwierdzana cudami i znakami, dla tych, którzy uwierzą i wejdą na drogę duchowej odnowy.

ZADANIE

- Wypisz sobie kilka rzeczy, których nauczyłeś się w „szkole Jezusa”.
- Znajdź w tym tygodniu od 10 do 15 minut na lekturę duchową, może to być Pismo Święte lub inna książka o tematyce religijnej.

Formacja we wspólnocie Kościoła

„Do wszystkich przez Boga umiłowanych, powołanych świętych”.

List do Rzymian 1, 7.

Proces uczenia się można przedstawić najprościej za pomocą czterech etapów: ja robię, ty patrzysz; ja robię, ty pomagasz; ty robisz, ja pomagam; ty robisz, ja patrzę. Ten schemat doskonale oddaje sposób formowania uczniów przez Chrystusa. Początkowo po prostu szli za Nim i przyglądali się Jego działaniom. Z czasem zaczęli uczestniczyć w Jego misji, wspierając Go. Później sami podejmowali konkretne działania, stopniowo ucząc się, niekiedy niepewnie, ale przy Jego wsparciu i wskazówkach. W końcu zostali posłani przez Jezusa, by w Jego imieniu i mocy kontynuować Jego dzieło.

Podobnie jest w rodzinie, to nie słowa, lecz codzienne życie rodziców najmocniej kształtuje dzieci. Ich postawy, sposoby mówienia, działania, a przede wszystkim okazywania miłości, którą okazują, są wzorcami, które dzieci chłoną i często nieświadomie powielają, gdy dorosną. Mądrzy rodzice stopniowo powierzają swoim dorastającym dzieciom nowe obowiązki, czuwają nad nimi i wspierają. W ten sposób każdy członek rodziny może doświadczyć, że jest ważny, potrzebny i ma wpływ na to, co dzieje się w domu. Dopiero na takim fundamencie zaangażowania i współodpowiedzialności może zabrzmieć skutecznie słowo pouczenia.

Każdy z nas jest zaproszony do wzrastania w wierze we wspólnocie Kościoła. Ważne jednak, by nie czynić tego jedynie z myślą o sobie, lecz kierować serce ku naszej duchowej rodzinie. Naszym powołaniem jest świętość, dlatego nie obawiamy się wyruszyć tą drogą z odwagą i zaufaniem, że to Duch Święty będzie nas prowadził. Niech prowadzi nas zwłaszcza do tych, którzy cierpią, którzy żyją w „ubogich stajenkach” samotności i zagubienia, abyśmy mogli dzielić się z nimi tym, co sami nieustannie otrzymujemy w Kościele: łaską i pokojem od naszego Pana.

ZADANIE

- W przedświątecznym czasie zastanów się, czy w twoim otoczeniu nie ma kogoś samotnego, potrzebującego twojej pomocy. Jeśli jest, zapytaj, w czym możesz mu pomóc. A może to na niego czeka puste miejsce przy wigilijnym stole?

Zadania uczniów Jezusa

„Nade wszystkim zaś przyobierzcie się w miłość, która jest więzią doskonałości”.

List do Kolosan 3, 14.

Kiedy mówimy o zadaniach uczniów, warto spojrzeć na to, jak orędzie swojego Mistrza głosił Kościół pierwszych wieków. Otóż ówczesna ewangelizacja była prowadzona przez zwyczajnych chrześcijan. Nie tylko prezbiterów czy liderów, nie mówiąc o „katolickich celebrytach”. Polegała ona przede wszystkim na tłumaczeniu się przed rodziną i przyjaciółmi ze zwykłego-niezwykłego sposobu życia. Było to możliwe z powodu praktykowania przez pierwszych chrześcijan takich postaw, które przyciągały i intrygowały ludzi pięknem: modlitwą, życiem we wspólnocie, dojrzałymi relacjami, pracą na rzecz ubogich, po prostu naśladowaniem Jezusa w każdym momencie życia.

W pochodzącym z II w. *Liście do Diogneta*, jednym z ważniejszych źródeł opisujących życie pierwszych chrześcijan, czytamy: „Chrześcijanie nie różnią się od innych ludzi ani miejscem zamieszkania, ani językiem, ani strojem. (...) Mieszkają każdy we własnej ojczyźnie, lecz niby obcy przybysze. Podejmują wszystkie obowiązki jak obywatele i znoszą wszystkie ciężary jak cudzoziemcy. (...) Wszyscy dzielą jeden stół, lecz nie jedno łóżko. Są w ciele, lecz żyją nie według ciała. Przebywają na ziemi, lecz są obywatelami nieba. Słuchają ustalonych praw, a własnym życiem zwyciężają prawa. Kochają wszystkich ludzi, a wszyscy ich prześladują. (...) Ublizają im, a oni błogosławią. Obrażają ich, a oni okazują wszystkim szacunek. Czynią dobrze, a karani są jak zbrodniarze. Karani, radują się jak ci, co budzą się do życia”¹.

W czasach, gdy wiele rodzin doświadcza trudności, kryzysów czy duchowej pustki, jeszcze bardziej powinniśmy dostrzegać, jak wielkim błogosławieństwem jest możliwość trwania razem przy Jezusie. Prośmy, by nasze domy były miejscami, gdzie wiara w Chrystusa rzeczywiście będzie działać przez miłość. Święta Rodzino z Nazaretu, módl się za nami!

ZADANIE

- Wraz z domownikami stwórz „rodzinny kodeks miłości”, w którym zapiszecie najważniejsze zasady postępowania jako uczniowie Jezusa.

¹ *List do Diokleta*, nr 5-6, cyt. za: <https://brewiarz.pl/indeksy/pokaz.php3?id=6&nr=115>, [dostęp: 12.05.2025].

II NIEDZIELA ADWENTU

Z Księgi Proroka Izajasza (11,1-10): Wyrósł różdżka z pnia Jessego, wypuści odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

Z Listu do Rzymian (15,4-9): Bóg, który daje cierpliwość i pociechę, niech sprawi, abyście wzorem Chrystusa te same uczucia żywili do siebie.

Z EWANGELII WG ŚW. MATEUSZA (3,1-12):

W owym czasie pojawił się Jan Chrzciiciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: „Nawracajcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie”. [...] Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy. [...] „Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem”.

ZADANIE

JAKI CHYBIEJ WYBACZAM NAS DO NAWRÓCENIA:

BLISKIE JEST KRÓLESTWO NIEBESKIE!

Egoizm, chęć posiadania wszystkiego tylko dla siebie sprawiają, że często jesteśmy smutni. Czasami nie potrafimy obdarowywać bliskich. Nawracać się znaczy zmieniać swoje serce, aby cieszyć się szczęściem, zgodą i pokojem. Pan Jezus przychodzi, przynosząc nam królestwo niebieskie: czy potrafimy je przyjąć?

NAWRACAĆ SIĘ ZNACZY WZRASTAĆ W MIŁOŚCI!

Do każdego słowa z pierwszej kolumny znajdź jego przeciwieństwo z drugiej, łącząc je linią.

SKĄPIEC

ALTRUISTA

NIEPOŚLUSZNY

GOŚCINNY

EGOISTA

POŚLUSZNY

NIEGOŚCINNY

HOJNY

